Παράρτημα 2: Συνομιλία με μετανάστες στο πεδίο έρευνας

Μπαχτσέ της Κορυτσάς
Παρασκευή 31-03-06/ 19:30

Δυο παρέες παίζουν ντόμινο στα παγκάκια
Παρέα 1: 2 Βούλγαροι
Παρέα 2: 6 Αλβανοί από Κορυτσά
' Μαζευόμαστε κάθε σαβατοκύριακο το βραδάκι. Μένουμε εδώ κοντά : Κασσάνδρου, Χριστοπούλου, Αγια Σοφία'
Στα απέναντι παγκάκια
Παρέα 3: 4 Αλβανοί, (ένας χαρακωμένος) στην αρχή λένε οτι είναι Ρουμάνοι

Στο παρτέρι: Μια μαμά με παιδάκι από Βουλγαρία
Στο παρτέρι και στην παιδική χαρά: Ελληνίδα μαμά με παιδάκι και σκυλάκι
'Εδώ κοντά δεν έχει άλλη παιδική χαρά, αλλά οι ελληνίδες μαμάδες φοβούνται να φέρουν τα παιδιά. Σήμερα είναι πολύ ήσυχα. Αλλες φορές γίνεται πανικός. Ειδικά το καλοκαίρι μόνο ξένοι. Μαζέυονται «ρώμηδες»: μεγάλες παρέες και οι νέοι πίνουν, καπνίζουν μάυρο, κάνουν φασαρία. Πρέπει να υπάρχει αστυνόμευση.
Τα παιδιά παίζουν μεταξύ τους. Αλλά ο ρατσισμός ξεκινάει απο τους γονείς. Εγω εχω κάνει μετανάστρια και τα βέπω αλλιώς. Η κόρη μου πηγαίνει στο 36ο δημοτικό σχολείο και κάνει παέα με ένα αλβανάκι και ένα μαυράκι. Μου τηλεφωνουν γονείς όταν μαξεύονται τα παιδιά στο σπίτι και παραπονιούνται.'

Μπαχτσέ των Ρώσων
Παρασκευή 31-03-06/ 20:00

Έλληνες skaters. Αλλόφωνα παιδάκια. Μευθσμένοι Γεωργιανοί.
2 μαμάδες με παιδάκια από Αφγανιστάν.
'Μενουμε εδώ κοντά στο κέντρο (υποδοχής προσφύγων), τα παιδιά παίζουν εδώ κάθε μέρα. Θα σε πάει να σου δείξει'
3 γυναίκες «Ποντίσκι – ελλενέκ»

Κέντρο Υποδοχής Προσφύγων Θεσσαλονίκης, Παρασκευή 31-03-06/ 20:30
Κος. Νιγριτινός, (ιδρυτικό μέλος , προιστάμενος)

Γιατί η πλατεία Δικαστηρίων, εγινε τόπος δημοφιλής για τους μετανάστες?
'Κάποτε ήταν ανεξέλεγκτος τόπος, κατάλληλος για παράνομες δραστηριότητες (λαθραία τσιγάρα κ.α.) Ειχε δέντρα και αυτοκίνητα, ήταν εύκολο να κρυψουν το εμπόρευμα (πάνω στα δέντρα) και να κρυφτούν. Επίσης είχε πρακτορεία. Οταν ήμουν στην Αυστρία πηγαίναμε στο Σιδηροδρομικό Σταθμό. Ηταν ο χώρος που μας έφερνε κοντά στην πατρίδα μας. Με τραίνο ήρθαμε και με τραίνο θα φεύγαμε.
Τέλος απο εδώ φεύγαν τα λεοφορεία προς τις ακτές. Μαζεύονταν οι μετανάστες εδώ για να πάνε για μπάνιο. Επίσης είναι εύκολος στον προσανατολισμό, λένε θα βρεφούμε στο άγαλμα. Κάπως έτσι έγινε στέκι.
Οι παλιοί Θεσσαλονικείς λέγανε την πλατεία 'Σαχάρα' (πριν τις ανασκαφές στη Ρωμαική αγορά) μέχρι και το 60 ήταν μια αλάνα: ερχόταν εδώ μαιμούδες, ο κουταλιανός..Ήταν ένας πανυγυρτζίδικος τόπος επειδή ήταν ελευθερος.'

Ξενοφοβία ή εκτοπισμός?
'Οι 'Έλληνες όντας πρόσφυγες ήταν δεκτικοί. Οταν όμως ήθαν ξένοι που δεν σέβονταν τον τόπο που τους φιλοξενούσε, με τις πραξεις τους η εκμεταλλέυονται την φιλοξενεία δημιουργούν απέχθεια. Επίσης οι περισσότεροι έρχονται από υποβαθμισμένες χώρες, έχουν άλλες αρχές. Ο πλούτος μας τους παραξενεύει.'

Γιατί οι ελληνίδες μαμάδες αποφευγουν τις παιδικές χαρές που πηγαίνουν μετανάστες?
' Ενας πραγματικός φόβος: ο φόβος της ασθένειας. Πολλά παιδάκια μεταναστών φέρνουν ασθένειες που έχουν εξαληφθεί απο την ελλάδα όπως η ψωρίαση και η φυματίωση και

μεταδίδονται. Επίσης συμβαίνουν πολλά ευτράπελλα, έχουν άλλους τρόπους συμπεριφοράς: μερικά παιδάκια κάνουν την ανάγκη τους στην παιδική χαρά.
Υπάρχουν διαπολιτισμικά σχολεία στη Θεσσαλονίκη.'

Για το ασυλο
'Τριόροφο κτίριο με κοιτώνες, τραπεζαρία, χώρο για καλλιτεχνικά.
Από τα κέντρα υποδοχής προσφύγων στέλνονται στο άσυλο. Φιλοξενεί μόνο ευπαθείς κοινωνικές ομάδες, μάνες και παιδάκια, και πικογένειες με παιδιά. ¨εχει χωρητικότητα 90 ατόμων. Εθνικότητες ειναι Αφγανοί, Ιρανοί, Κούρδοι, Αφρικανοι απο Sierra leone, Ερυθραία, Αιθιοπία, Σομαλία, Νιγηρία. Το Ασυλο λειτουργεί από το 1999.
Βρίσκεται στην καρδιά της πόλης, σε αντίθεση με τα κέντρα υποδοχής προσφύγων στο Λαύριο, Κρήτη και Ελασσόνα. Οι συνθήκες διαβίωσης δεν μας εκθέτουν και πολύ όπως στη Γερμανία και Ολλανδία που είναι γκετοποιημένα.
Το κτίριο ειναι κληροδότημα του Δήμου Θέρμης. Ο κ. Παπαγεωργόπουλος μας βοηθά και υποστηρίζει το κέντρο σίτισης 80 αστέγων. Εχουμε 30 παιδάκια, οι πολιτικοί μας βαφτίζουν παιδιά και μουσουλμάνους. Η επιτυχία του κέντρου είναι οτι φυτευεται στο περιβάλλον, δεν ειναι αποκομμένο. Δείχνουμε οτι αγαπάμε τους πρόσφυγες.
Η επιφύλαξη του κόσμου υπάρχει.
Η επικοινωνία είναι το σημαντικότερο. Η απομόνωση φέρνει έχθρα και μίσος. Δέν ειναι παράλογο να έχει κανείς επιφυλαξεις. Αλλά θέλουμε να επικοινωνούμε ανεπιφύλακτα.'

Εμμανουέλ, πωλητής cd
Παραλία Θεσσαλονίκης
Κυριακή 2-04-2006 / 20:00

Ειναι από την Νιγηρία και μένει στη Θεσσαλονίκη 4 χρόνια. Πριν έρθει εδώ εμεινε στην Αθήνα. Στη Νιγηρία ειχε business με ηλεκτρικά. Είναι καθολικός και πηγαίνει στην Καθολική Εκκλησία. Μένει στη Συνδίκα.
'Οι Αφρικανοί μαζευονται σε στέκια στην περιοχη της Καμάρας: στο Casa La femme, ***Rasta,*** *Colonial.'*

Πλατεία Δικαστηρίων, Τρίτη 9 Μαίου 2006, ώρα 18:30 (ψιχαλίζει)
6 (Ελληνο)πόντιοι κάτω απο τα δέντρα παίζουν χαρτιά
'Μένουμε εδώ κοντά και ερχόμαστε εδώ κάθε μέρα, εαν θελεις παρέα έλα και φέρε μας βοτκα, κονιάκ'

'Αννα και Ομηρος'
Αννα Γιαμπλόκοβα μένει Ι.Δραγούμη
Νεαρή Ρωσίδα (παγκάκι πίσω απο τα λουτρά) με το σκυλάκι της, βιβλίο και ομπρέλα
'Ερχομαι εδώ κάθε μέρα εδώ και 5 χρόνια. Μου αρέσει η πλατεία επειδή ειναι μεγάλη και έχει δέντρα.Δέν μου αρέσει που μαζέυονται οι παππούδες'

Ομηρος Γραμματόπουλος (καταφτάνει με βέσπα, είναι ο φίλος της κοπέλας) μένει Αντιγονιδών
'Στο χωριό μου στη Γεωργία, το Τσιχιβάρι, στα ελληνικά Ματωμένος Σταυρός, αυτό το πραγμα γίνεται, μαζέυονται όλοι οι παππούδες στην πλατεία. Ετσι κι εδώ. Ολοι ξέρουν την Αριστοτέλους, είναι στέκι. Ατομα που μεγαλώνουν στο χωριο οταν ερχονται εδώ αρρωσταίνουν μέσα στο σπίτι. Ο παππούς μου δεν μπορεί να κάνει βόλτα με το άλογο οπως εκει. Ειναι Παράδεισος, δεν χρησιμοποιούμε νομίσματα, ανταλλάσουμε τρόφιμα, τα χρηματα ειναι μόνο για ειδικές περιπτώσεις, για ρούχα η οταν η γιαγιά μου παει να αγοράσει μια κάσα κοκα κολες. Στο χωριό μιλάμε ποντιακά.'

Οι γονείς του Όμηρου εφτασαν στην Ελλάδα το 1990, αυτός το 1995. Γνωρίστικε με την Αννα στην Πλατεία. Ερχονται εδω με τους φίλους τους το καλοκαιρι.
'Οταν λέμε θα βρεθούμε στην Αριστοτέλους όλοι καταλαβαίνουν. Εδώ μαζεύονται Ελληνοπόντιοι, Γεωργιανοί, Αρμένιοι, Ρώσοι'

Πλατεία Δικαστηρίων, Σάββατο 13 Μαίου 2006, ώρα 14:30
Στη βρύση μια παρέα Ποντίων μεσηλίκων
'Ερχόμαστε εδώ κάθε Σαββατο. Που αλλού να πάμε, δεν έχουμε λεφτα για τραπέζι στο καφενείο; Ζούμε με 200ευρώ το μήνα.'

Παράρτημα 3: Φωτογραφική τεκμηρίωση

Συνοπτική παρουσίαση από εκετεταμένο αρχείο φωτογραφησης

Οικειοποίηση της Πλατείας Δικαστηρίων Σάββατο 27 Μαίου 2006, ώρα 14:00

1. Χαρτοπαιξία στο προάυλιο της παναγίας Χαλκέων

2. Συζήτηση στον άξονα προέκτασης της Ιουστινιανού

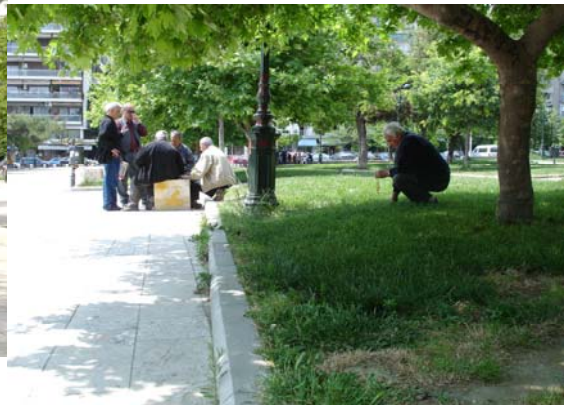

3. Χαρτοπαιξία στην αρχή του άξονα προέκτασης της Ιουστινιανού

4. Χαρτοπαιξία στην παιδική χαρά της Πλατείας Δικαστηρίων

Οικειοποίηση της Πλατείας Δικαστηρίων Σάββατο 27 Μαίου 2006, ώρα 20:30

1. Αφγανές μητέρες από το Κέντρο υποδοχής προσφύγων

2. Πολυπολιτισμική ομάδα ποδοσφαίρου

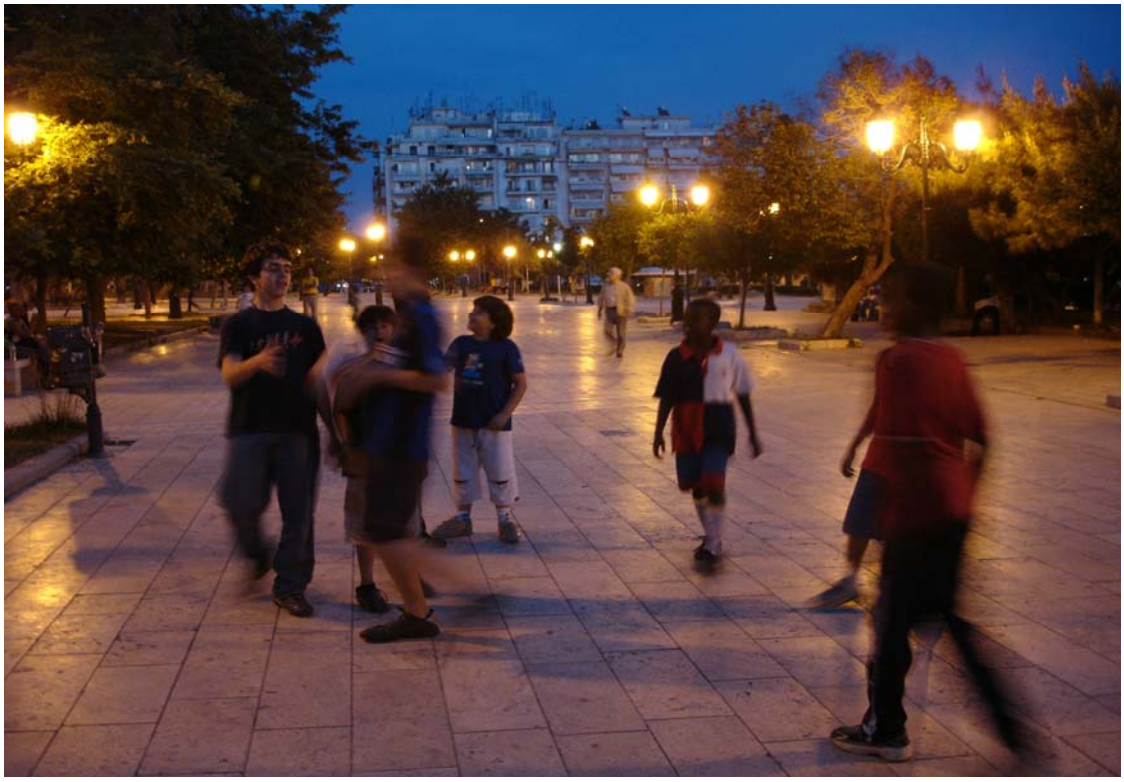

3. Σκυλόκοσμος στην Πλατεία Δικαστηρίων

4. Γεωργιανοί έφηβοι στην Πλατεία Δικαστηρίων

Οικειοποίηση της Πλατείας Μακεδονομάχων Παρασκευή 31 Μαρτίου 2006, ώρα 19:30

1. Παιχνίδι ντόμινο

2. Αλβανοί έφηβοι

Οικειοποίηση της Πλατείας Μακεδονομάχων Σάββατο 27 Μαίου 2006, ώρα 15:30

1. Ηλικιωμένοι Γεωργιανοί και παιδιά

2. Χαρτοπαιξία στα παγκάκια

Οικειοποίηση της Πλατείας Μακεδονομάχων Σάββατο 27 Μαίου 2006, ώρα 20:00

1. Αλβανίδες μητέρες και παιδιά

2. Ζώνη ανταλλαγής μεταξύ διαφορετικών υπό-ομάδων

Οικειοποίηση της Πλατείας Μακεδονομάχων Παρασκευή 16 Ιουνίου, ώρα 20:00

1. Αλβανοί ενήλικες άνδρες

2. Αλβανίδες μητέρες με παιδιά στη παιδική χαρά

3. Ελληνίδες και Γεωργιανές
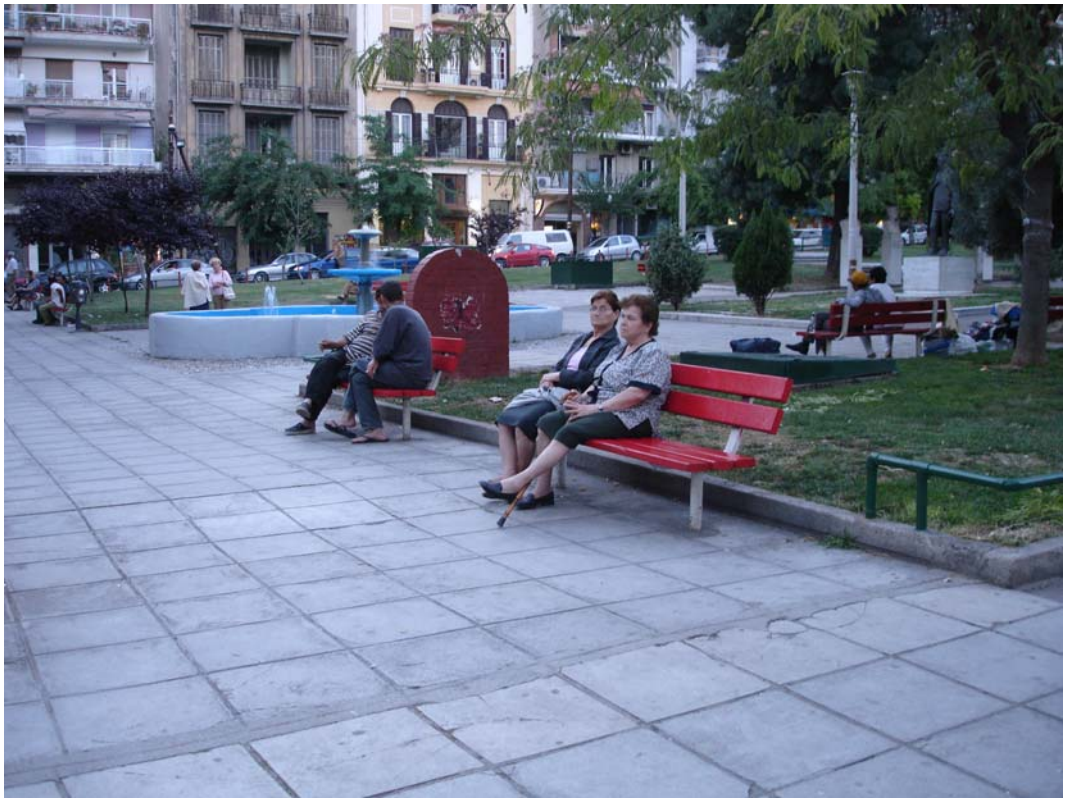
4. Ελληνίδες κυρίες και έλληνες άστεγοι